SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 8 MEI 1941

WAT ZOUDEN WE MOEDER GEVEN VOOR HAAR VERJAARDAG?

DE DRIE VARKENTJES

DOOR V. LATTE

Er was eens een zwaar en dik varken, dat luisterde naar de naam van Poldus. En Poldus had drie kleine biggetjes met rose snuitjes. Het ene biggetje heette Knorretje, het andere Brommetje en het derde en kleinste Grommetje. Ze waren alle drie even lief en ze groeiden als kool, totdat ze zo stevig op hun pootjes stonden, dat Poldus het welletjes vond en tegen zijn spruiten zei:

„En nou de wijde wereld in en voor jezelf zorgen!"

Nu zou je zo denken, dat de drie biggetjes sámen de wijde wereld introkken. Maar nee, hoor. Elk biggetje dacht dat het mans genoeg was om voor zichzelf op te komen en daarom ging ieder zijn eigen weg.

Grommetje was de eerste die een mens ontmoette met een bos stro onder zijn arm.

„Kijk," zei Grommetje, „da's wat van m'n gading. Geef me die bos stro, baas. Dan kan ik lekker een hutje voor mezelf bouwen."

Grommetje kreeg het stro en bouwde er een hutje van. Maar het duurde geen honderd tellen of daar kwam een sluwe wolf aangewandeld en die bleef lekker bij het hutje staan en klopte.

„Tok, tok. Mag ik er in?"

„Nee," riep het biggetje. „Je blijft er uit."

„Nou," riep de wolf, „dan zal ik net zolang blazen en stampen totdat het hele hutje in mekaar ligt."

Hij deed het en het hutje vloog in mekaar en de wolf at Grommetje op met huid en haar.

Brommetje ontmoette op zijn beurt een man, die sjouwde met een kruiwagen vol bremtakken.

„Dat komt van pas," zei Brommetje. „Als je mij die takken geeft, kan ik fijn een hutje bouwen. Doe je 't?"

„Vooruit," zei de man. „Bouw jij je hutje maar."

En Brommetje bouwde en bouwde en hij rustte niet voordat hij helemaal kant en klaar was met zijn hutje. Toen kroop hij erin en voelde zich heel gelukkig.

„En nou de wijde wereld in en voor jezelf zorgen!"

Maar.... ook aan dát hutje kwam de wolf voorbij. En hij rook het biggetje en hij bleef staan en weer ging het:

„Tok, tok. Mag ik erin?"

„Nee," riep Brommetje. „Je bent veel te gevaarlijk."

„Best," zei de wolf. „Wacht maar totdat ik klaar ben met stampen en blazen."

En toen hij klaar was, bleef er van het hutje en Brommetje niets meer over. Want het hutje lag in elkaar en Brommetje zat in de maag van de wolf.

Knorretje was gewiekster dan de twee andere. Hij bleef niet staan op zijn weg, voordat hij bij een grote hoop stenen kwam en toen begon hij op zijn beurt een hutje te bouwen.

En wat voor een! Daar hielp geen stampen of blazen aan. Dat ondervond de wolf goed toen hij daar op zekere dag ook voorbij kwam en zijn lippen aflikte, omdat hij al bij voorbaat genoot van het lekkere biggetje, dat hij straks ging oppeuzelen. Maar nee, hoor. Hij mocht stampen en blazen en dreigen zoveel hij maar wilde. Knorretje bleef lekker binnen en hield de deur dicht en de wolf bleef er uit.

Ik moet de vork anders aan de steel steken, dacht de wolf. Zo kom ik niet verder. „Hei," riep hij vriendelijk, „luister eens, Knorretje."

„Ja," zei Knorretje, „wat wou je?"

„Ik weet een heerlijk veld lekkere knolrapen. Ik zal je morgen vroeg komen halen en dan trekken wij er samen op af. Afgesproken?"

„Waar ligt dat veld ergens?" vroeg Knorretje.

„Ginds achter die hoeve," zei de wolf. „Bij de hoek van dat bosje. Ik kom je om zes uur halen."

„Goed," zei Knorretje. „Kom maar."

Maar Knorretje stond al om vijf uur op en toen de wolf om zes uur kwam, was Knorretje al lang weer terug in zijn hutje en hij had zijn buikje kogelrond gegeten op het knollenveld.

„Ben je klaar?" vroeg de wolf gretig, toen hij bij het hutje was.

„Klaar?" lachte Knorretje. „Ik ben al lang weer terug. Ik heb mijn ontbijt al naar binnen."

De wolf was nijdig, maar gaf zich niet gewonnen.

„Knorretje," vleide hij, „ik weet een boom vol lekkere appels en als je morgen vroeg om vijf uur klaar bent, gaan we samen lekker smullen. De appelboom staat in de boomgaard van boer Krelis. Dien ken je wel."

„Ja, ja," zei Knorretje. „Ik zal present zijn. Reken er maar op."

Maar Knorretje stond al om vier uur op en liep naar de boomgaard. Daar hij echter naar de boom moest lopen, er inklimmen en zijn buikje vol eten, verloor hij nogal wat tijd. Net toen hij naar beneden kwam, zag hij de wolf komen en schrok.

„Zo, ben je d'r al," teemde de wolf. „Hoe zijn de appels?"

„Best," zei Knorretje, „wacht, ik zal jou er eentje toegooien. Hier."

En Knorretje wierp de appel zó, dat hij heel ver weg rolde, zodat de wolf er achteraan moest rennen. En onderwijl sprong Knorretje van de boom af en rende vlug, vlug naar zijn hutje.

Dat was op het kantje af, want de deur zat nauwelijks dicht of de wolf was er ook al en hij knarsetandde van woede. Maar het hielp geen zier. De deur was en bleef dicht.

Hoe leg ik het toch aan, dacht de wolf, om hem te pakken te krijgen, net als zijn twee broertjes? Had hij maar niet zo'n stevig hutje gebouwd.

De wolf dacht diep na en eindelijk dacht hij een middel gevonden te hebben.

„Knorretje," riep hij, „hoor je me?"

„Heel goed," zei Knorretje. „Weet je nog wat?"

„Ja," zei de wolf. „Ik krijg je toch wel. Je denkt dat je slim bent, veel slimmer dan Brommetje en Grommetje, maar wacht maar. Ik klim boven op het dak van je hutje en ik kom door de schoorsteen naar beneden. En dan heb ik je."

Knorretje zei niets, maar dacht: ik ben niet voor niets de oudste zoon van Poldus. Kom jij maar op met je schoorsteen.

Hij hoorde hoe de wolf tegen de rand van het dak opsprong en heel voorzichtig over de pannen begon te lopen. Knorretje liet hem begaan. Jij geniepige veelvraat, dacht hij. Je bent er niet

. . . . en rende vlug, vlug naar zijn hutje.

mee tevreden, dat je Grommetje en Brommetje hebt gedood en opgegeten, je wou mij ook nog met huid en haar verslinden, ofschoon ik je nooit een strobreed in de weg heb gelegd. Maar dat zal je niet glad zitten, mannetje. Dat zeg ik je wel. Vroeg of laat komt loontje om zijn boontje en de tijd is gekomen, dat je de rekening zult moeten betalen.

Knorretje pookte het vuur eens lekker op en nam het deksel van de reuzenketel water, die aan een zware ketting over het vuur hing. De vonken schoten de schouw in en Knorretje hoorde de wolf proesten en sputteren.

„Toch kom ik," riep de wolf van bovenaf. „Dit keer ontsnap je me niet. Dit keer wordt er vast en zeker iemand opgegeten."

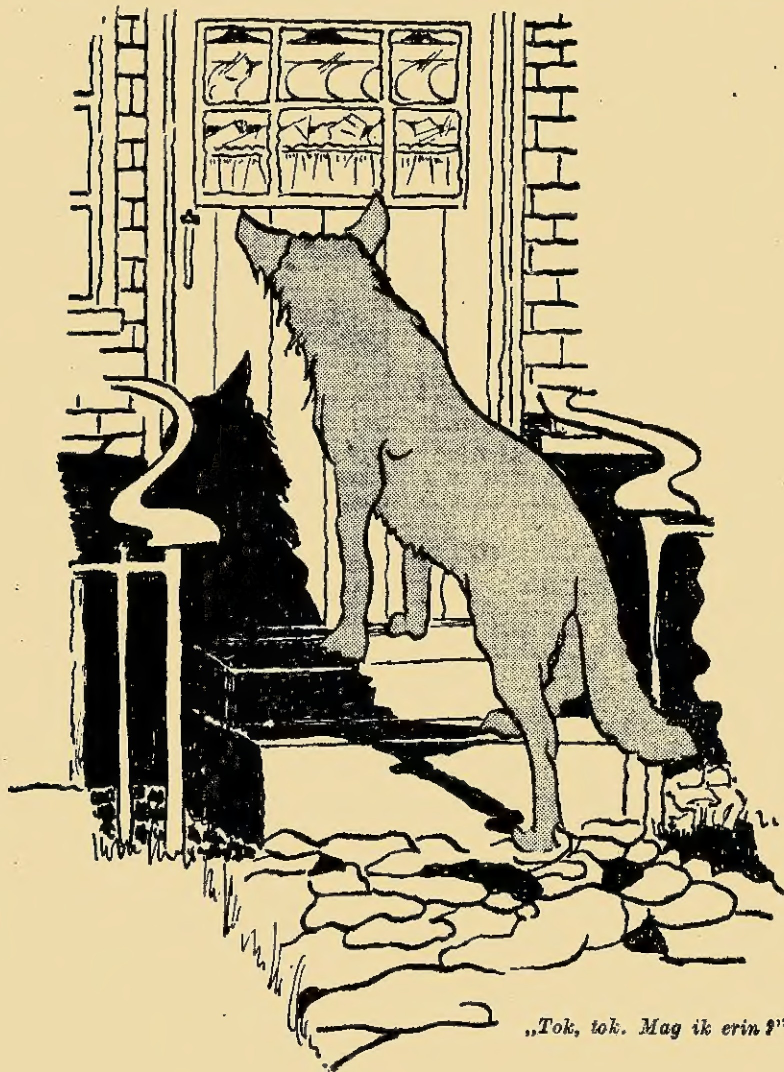
Knorretje zweeg en stookte het vuur nog wat harder en het water in de ketel begon al te borrelen.

De wolf snakte naar adem, de rook kneep zijn ogen dicht en plots greep hij mis en tuimelde door de pijp naar beneden, waar hij midden in de ketel terecht kwam.

Doodbedaard, alsof hij alleen maar daarop had zitten wachten, zette Knorretje het deksel weer op de pot en wierp enige extra-blokjes droog hout op het vuur.

„Ik hoop," zei Knorretje, „dat hij goed mals wordt, want hij had zoveel streken in zijn mars, dat ik geloof, dat hij al erg oud begon te worden. Tja, de wolf had gelijk: iemand zal opgegeten worden, maar ik geloof niet, dat ik al aan de beurt ben."

Zo vond de wolf zijn einde en toen vader Poldus het hoorde, nam hij een nieuwe ganzeveer en tekende het heldenfeit van Knorretje op in de annalen van de familie, waaruit ik het woordelijk heb overgeschreven voor jullie.

„Tok, tok. Mag ik erin?"

TOMMIE'S AVONTUREN

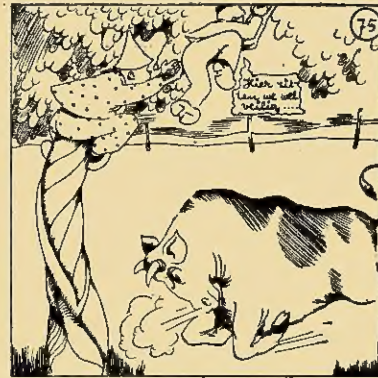
DOOR PIET BROOS

In de wei liep een grote stier en die was niet erg gesteld op de vreemde bezoekers. Met gebogen kop rende hij op hen af.

Maar de jongens zagen het gevaar en liepen wat ze konden om te ontsnappen. Net op tijd bereikten ze een boom en klommen haastig naar boven.

De stier was woedend en rende uit alle macht achter hen aan. Hij kon echter niet zo vlug stoppen en bonsde met geweld tegen de boomstam.

De boom trilde en kraakte er van, maar de stam was harder dan de kop van de stier en met een grote bult op zijn voorhoofd bleef het arme dier voor dood liggen.

Dat komt er van, als je je zo kwaad maakt. Tommie en Pingwing haalden vlug hun bezem en toverboek en maakten zich uit de voeten. Ze kwamen weldra voor een grote rivier.

Eerst wilden ze er op hun bezem overheen vliegen, maar toen zagen ze een drijvend eilandje en nieuwsgierig bleven ze daar naar kijken. 't Kwam naar de kant toe.

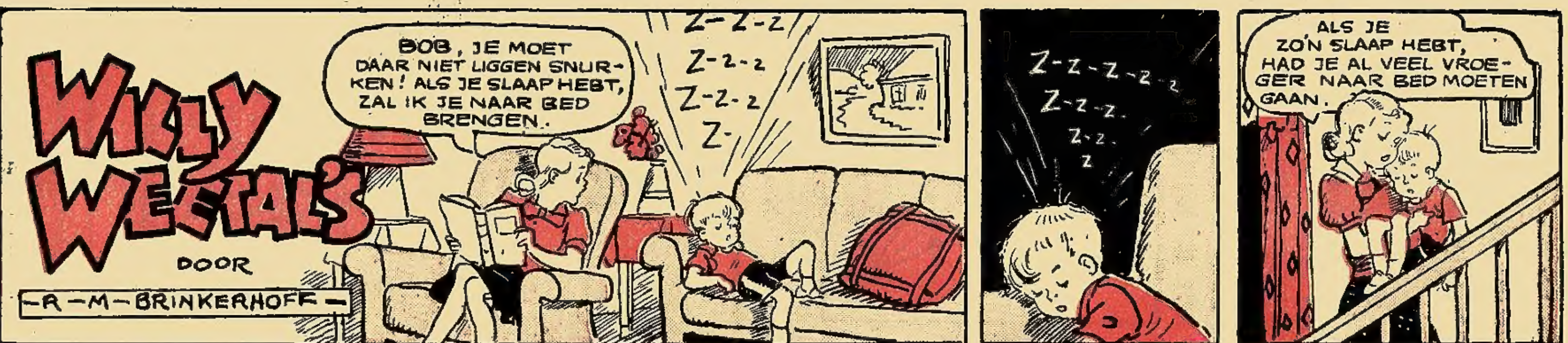
En het bleek een verdwaald nijlpaard te zijn. Het huilde dat het de weg niet wist en dat het zo verkouden was geworden. „Als je ons overzet, zullen wij je de weg wijzen!" zei Tommie.

Ze stapten op de nijlpaardenrug en dreven naar de overkant. Maar het nijlpaard was hier in die koude streken werkelijk erg verkouden geworden en moest plotseling niezen.

Hij niesde wel tienmaal achter elkaar en kromde daarbij zo raar zijn rug, dat Tommie en Pingwing hun evenwicht verloren en in het water terecht kwamen.

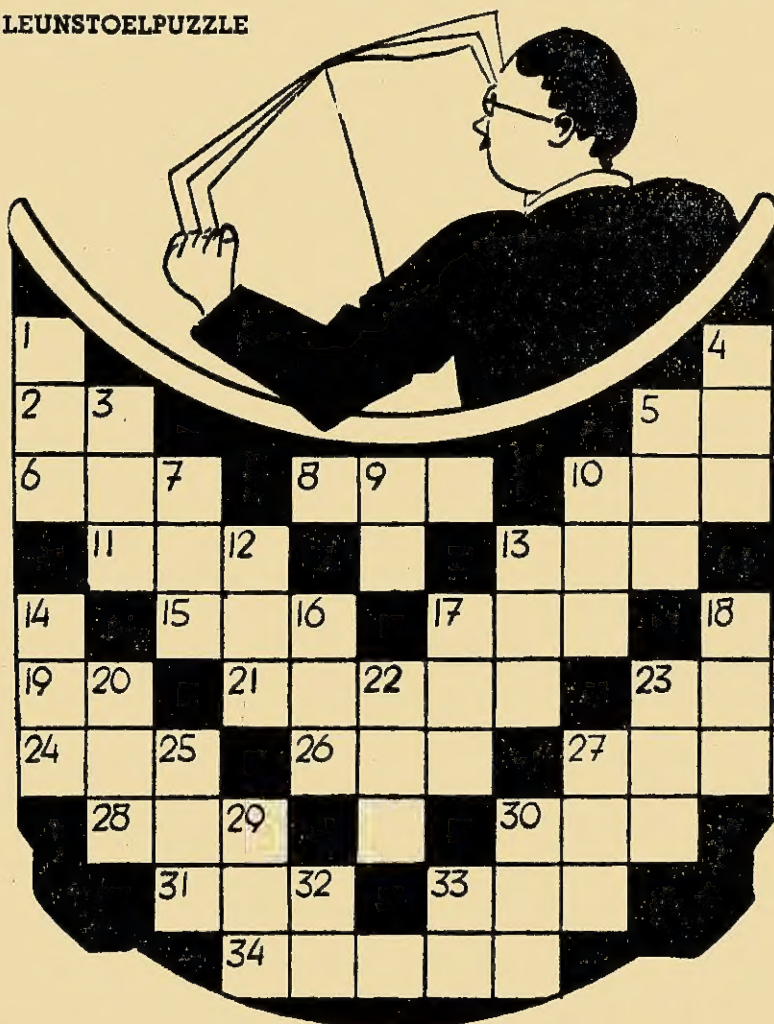

WILLY WEETAL'S
DOOR
R—M—BRINKERHOFF
BOB, JE MOET DAAR NIET LIGGEN SNURKEN! ALS JE SLAAP HEBT, ZAL IK JE NAAR BED BRENGEN.
Z-Z-Z Z-Z-Z Z-Z-Z Z-
Z-Z-Z-Z-Z-Z Z-Z-Z Z-Z- Z
ALS JE ZO'N SLAAP HEBT, HAD JE AL VEEL VROEGER NAAR BED MOETEN GAAN.

IK HEB GEEN SLAAP! IK WIL NAAR BENEDEN KOMEN
HÉ! WILLY! IK WIL HIER NIET BLIJVEN!
VOORUIT DAN MAAR!
IK KOM AL!
EN NOU WAKKER BLIJVEN, WANT IK DRAAG JE NIET NOG 'N KEER NAAR BOVEN!
ALS JE IN SLAAP VALT, LEG IK GEWOON EEN DEKEN OVER JE EN IK LAAT JE HIER LIGGEN!

Z-Z-Z- Z-Z-Z
HA-HA! WILLY IS IN SLAAP GEVALLEN!
IK DRAAG HAAR NIET NAAR BOVEN. IK LEG GEWOON EEN DEKEN OVER HAAR HEEN EN LAAT HAAR LIGGEN!
DAAR GAAT HET LICHT!
HA-HA-HA!

BONT ALLERLEI

LEUNSTOELPUZZLE

Van links naar rechts:

2. Stang tussen twee wielen.
5. Honinginsect.
6. Duivenwoonplaats.
8. Vruchtennat.
10. Bootje.
11. Costuum.
13. Onderdeel van de kleding.
15. Donker hok.
17. Tegengestelde van: wijs.
19. Tegengestelde van: vloed.
21. Op een haas gelijkend dier.
23. Vader.
24. Nog minder dan één.
26. Rivier.
27. Op een boot slaap je in een ...
28. Zie 8.
30. Ton.
31. Vaas.
33. Op een schip kun je fijn op het ... wandelen.
34. Meubelstuk in het midden van een kamer.

Van boven naar beneden:

1. Daar is een ... in mijn kous!
3. Wat kijk je ...!
4. Afstandsmaat.
5. Mannetjesgeit.
7. Zit op je fiets.
9. Zie 2.
10. Gaat op je boterham.
12. Spijsbereider.
13. Hemellichaam.
14. Naaldboom.
16. Kinderspeelgoed.
17. Dam om het water tegen te houden.
18. Vochtig.
20. Koffie wordt bewaard in een ...
22. Geen ja.
23. Gat in de grond.
25. Van een oude ... maakte Lena weer een jurk.
27. Deel van een schoen.
29. Zie 23 verticaal.
30. Ander woordje voor: huid.
32. Bergruimte in een kast.
33. Lidwoordje.

Oplossingen vorig nummer

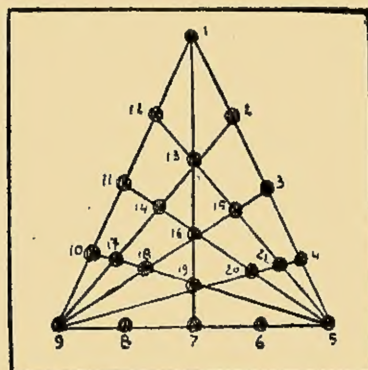
PARAPLU-RAADSEL

Hagedis. Vink. Koe. Beer. Zwaluw. Ooievaar. Jakhals. Varken.

ZOEK OP!

1. balk - bak; 2. trein - rein; 3. varken - varen; 4. kram - kam; 5. bliek - blik; 6. mast - mat; 7. melk - elk; 8. leus - les; 9. gebit - geit; 10. boter - boer.

EEN KWESTIE VAN BOMEN

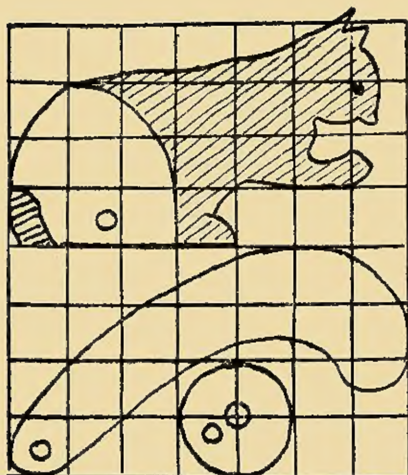
LETTERPUZZLE

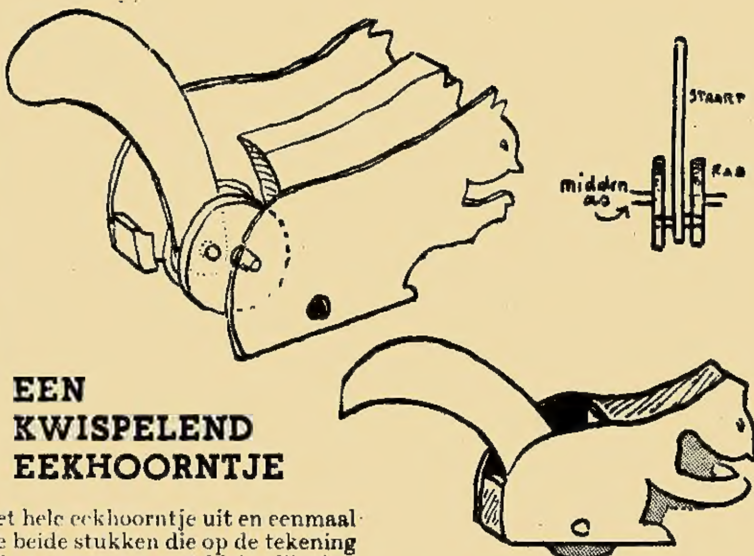
Madeira.

WEET JE 'T?

1. Zonder M is het een onderdeel van de uitrusting van een visser. Met M is het een bekende grote rivier.
2. Welke naam van een bekende rivier in Duitsland kun je met twee medeklinkers schrijven?
3. Vorm met de beide woordjes „In" en „Edam" de naam van een bekende stad uit het buitenland.

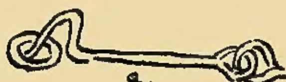

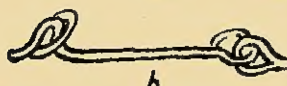
EEN KWISPELEND EEKHOORNTJE

Een eekhoorntje is al op zichzelf een aardig stukje speelgoed, maar als het bovendien voortdurend met zijn staartje kwispelt als je 't heen en weer laat rollen over de vloer of de tafel, is het dubbel aardig.

Het is een klein kunstje om zelf zo'n eekhoorntje te maken. Let maar eens goed op de tekeningen. Je begint met het tekenen van de vierkante hokjes. Hoe ruimer je die neemt, hoe groter het diertje natuurlijk wordt. Je zaagt tweemaal het hele eekhoorntje uit en eenmaal de beide stukken die op de tekening zijn aangegeven met kleine lijntjes. Dit stuk vormt dan het middenstuk, waartegen de beide zijkanten worden aangebracht. De staart zaag je een keer uit en het kleine rad twee keer. Dan ben je klaar om het diertje in elkaar te zetten.

Ook dat levert geen enkele moeilijkheid op, als je de tekeningen goed bekijkt. Je ziet dat er zich in het rad twee gaatjes bevinden. Een precies in het midden voor de as van het rad en een naar de rand toe. In dat gaatje wordt de staart bevestigd met een klein asje. Als het rad draait, gaat de staart natuurlijk mee op en neer en dat is het hele geheim van de constructie. Het spreekt vanzelf, dat de as van het wieltje niet mag doorlopen, want dan zou de staart vast komen te zitten. Op een van de tekeningen zien jullie dat duidelijk genoeg.

WEERBARSTIGE HAKEN

Haken, die poortjes of hekken afsluiten, hebben de onhebbelijkheid om op de meest onverwachte momenten, ten gevolge van een windstoot of iets anders, los te springen. Dit kan men vermijden als men de haak benut zoals fig. b aangeeft. Dan is losspringen uitgesloten.

EEN HANDIGE BLADWIJZER

Je hebt niets anders te doen dan een smal lint te bevestigen aan een gewoon clipje, dat je vaststeekt op de rug van het boek. Het is even gemakkelijk te verwijderen als aan te brengen en 't komt goed van pas, als je 't boek even moet neerleggen of je lectuur moet onderbreken.

HOE ZETTEN WE DIE CIJFERS?

A	B	C
D		E
F	G	H

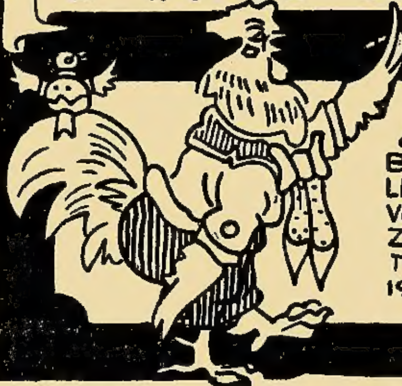
Op de plaatsen, waar deze letters staan, moet je de cijfers van 1 tot en met 8 zetten, maar zo dat de som der 4 hoekcijfers gelijk is aan de som der 4 andere cijfers. Dus:

A + C + F + H = B + D + E + G.

Elke oplossing, die hieraan voldoet, is goed.

P N M K N L

MR. HAAN KAN VAN DE 6 BOVENSTAANDE LETTERS EEN WOORD VORMEN DOOR ER ZES „A'S" AAN TOE TE VOEGEN! WAT IS DIT WOORD?

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB HELPT SCHOONMAKEN!

